

6. විද්‍යාවේ ඉගෙනුම් ක්‍රම

විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබාදීමට බලාපොරොත්තු වන ශිෂ්‍යයා දැරුවත් තුළ ස්ථාපිත කිරීමට නම්, ගුරුවරයා පන්ති කාමරය තුළ යොදාගත හැකි ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රම ශිල්ප භාවිතයෙන් නිපුණ පුද්ගලයකු විය යුතුය. අර්ථාන්විත ඉගෙනුමක් සඳහා ගුරුවරයා හා ශිෂ්‍යයා අතර පවත්නා අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වය වැදගත් වේ. ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය ශිෂ්‍යයාගේ වර්ධාත්මක වෙනසක් ඇති කරන අතර ගුරුවරයාට ද ප්‍රත්‍යවේෂණය තුළින් වෘත්තීය නිපුණතාව ලබාගැනීමට අවස්ථාව සලස්වයි.

ඉගෙනුම් ක්‍රම ශිල්පය තෝරාගැනීම

- පාඩමේ අරමුණු
- ශිෂ්‍යයාගේ අවශ්‍යතා
- පාඩමේ අන්තර්ගතය

යන සාධක මත රඳා පැවතීම අවශ්‍ය වේ. මෙහිදී හැඟිය යුතු ප්‍රශ්න ඇත වනම්:

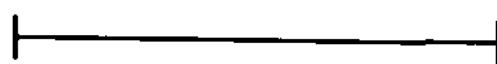
ශිෂ්‍යයා ඉගෙනුම ලබන්නේ කෙසේද?

ශිෂ්‍යයා ඉගෙනුම ලබන්නේ මොනවාද?

ඉගෙනුම් ක්‍රම ශිල්ප තෝරා ගැනීමේදී ශිෂ්‍යයා ඉගෙනුම ලබන්නේ හෙවත් ඉගෙනුම ලැබිය යුත්තේ කුමක්ද යන්න කෙරෙහි අවධානය යොමු නොවුවහොත් තෝරා ගනු ලබන ඉගෙනුම් ක්‍රම ශිල්පයේ ඵලදායිතාව අඩුවේ. ශිෂ්‍යයා ඉගෙනුම ලබන්නේ මොනවාද? යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරෙහි විද්‍යාවේ ශිෂ්‍යයා අන්තර්ගත නොවුවහොත් ශිෂ්‍යයන් තුළ විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලැබිය යුතු ශිෂ්‍යයා ඇති නොවිය හැකිය.

දේශන ක්‍රමය

Lecture Method

අනාවරණ ක්‍රමය

Heuristic Method

විද්‍යා අධ්‍යාපනයේදී ඉගැන්වීම් ක්‍රමය ලෙස එක් නිශ්චිත ක්‍රමයක් දැක්විය නොහැකි අතර ශිෂ්‍යයාගේ සංවර්ධන අවධිය, පාඩමේ අරමුණු හා පාඩමේ අන්තර්ගතය අනුව දේශන ක්‍රමය හා අනාවරණ ක්‍රමය අතර පරාසයක විහිදෙන ඉගෙනුම් ක්‍රම රාශියක් යොදාගත හැකිය.

දේශන ක්‍රමය කටයුතු මත රඳා පවතී. දේශන ක්‍රමය බොහෝදුරට ගුරු කේන්ද්‍රීය වන අතර ශිෂ්‍යයා අසන්නෙකුගේ තත්වයට පත්විය හැකිය. දේශන ක්‍රමයේ දුර්වලතා මගහැරීම සඳහා උපක්‍රම භාවිතා කිරීමේ දක්ෂතාව ගුරුවරයා සතුවීම වැදගත් වේ. ගුරුවරයා දේශකයකු වනවා මෙන්ම සමහර අවස්ථාවලදී යම් දෙයක් කියවන්නෙකු ද විය හැකිය. අනෙක් කෙළවර අනාවරණ ක්‍රමය ඉගෙනුම ලබන්නා සක්‍රීය කරන අතර එය ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය ඉගෙනුම් ක්‍රමයට නැඹුරු වේ. මෙම අන්තයේ ද දුර්වලතා පවතින බැවින් එම දුර්වලතා අනාවරණ ක්‍රමයෙන් ඉවත් කිරීමට උපක්‍රම භාවිතය අවශ්‍ය වේ. මෙම අන්ත දෙක අතර පරාසයක විහිදෙන ක්‍රම විවිධ ආකාරයට වර්ග කළ හැකිය.

පහත දැක්වෙනුයේ එවැනි ආකාරයකි

1) කටයුතු ආකාර

- කියවීම
- කට පාඩම් කිරීම
- දේශන
- සාකච්ඡා
- ප්‍රශ්න ඇසීම

කටයුතු ක්‍රමයේදී කටයුතු හා ශ්‍රවණය ප්‍රධාන වේ. ගුරු කේන්ද්‍රීය ඉගෙනුම් ක්‍රමයක් වන මෙම ක්‍රමවල සාර්ථකත්වය ගුරුවරයාගේ සන්නිවේදන හැකියාව මත රඳා පවතී. විශේෂයෙන් මෙම ඉගෙනුම් ආකාර දැනුම ලබාදීමේදී භාවිත කළ හැකිය. මෙහිදී ඉගෙනුම ලබන්නා අක්‍රීය සවන්දෙන්නෙකුගේ තත්වයක් පෙන්නුම් කරයි. මෙහිදී

ශ්‍රවණෝන්ද්‍රිය හා මනස ක්‍රියාකාරී වේ. ඒ බැවින් සරල ඉගැන්වීමේ ක්‍රමයක් ලෙස දිස්වුවද මෙම අවස්ථාවේ මානසික සාධක වන බුද්ධිය ආකල්ප රැවි, අරැවි පෙළඹවීම වැනි සාධකවල බලපෑම ඉතා වැදගත් බැවින් ඵලදායී ඉගෙනුමක් සඳහා ගුරැවරයා ශිෂ්‍යයාගේ මානසික සාධක කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කළ යුතු, සංකීර්ණ ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙස මෙම ඉගැන්වීම් ක්‍රමය හැඳින්විය හැකිය.

11) ක්‍රියාකාරී ක්‍රම

- 1 ආදර්ශන ක්‍රමය
- 2 ක්‍රියාකාරකම්
- 3 ව්‍යාපෘති
- 4 පරීක්ෂණාගාර ක්‍රම
- 5 අනාවරණ ක්‍රම
- 6 ගැටලු විසඳීම
- 7 අධීක්ෂණ අධ්‍යාපනය (නිරීක්ෂණය මගින්)
- 8 ගවේෂණය

අයුත ජේ අවනක චේ
 දකිත ජේ වනකයේ bැඳේ
 කභත ජේ අවබෝධ චේ

මෙය ප්‍රකට ප්‍රකාශයකි. ක්‍රියාකාරී ක්‍රම ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය සඳහා යොදාගැනීමෙන්, පංචේන්ද්‍රියන්ගෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක සහභාගිත්වය ලබාගැනීම තුළින් වැඩි ඉගෙනුම් ඵලදායීතාවක් ලබාගත හැකිය.

විශේෂයෙන් විද්‍යා අධ්‍යාපනයේදී ක්‍රියාකාරී ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රම පිළිබඳ සඳහන් කිරීමේදී Heuristic ක්‍රමය පිළිබඳ

අවධානය ලක්කිරීම ප්‍රයෝජනවත්ය. මෙම ක්‍රමය හඳුන්වාදෙනු ලැබුවේ විද්‍යාව ඉගැන්වීම පිළිබඳ උනන්දුවක් දැක්වූ රසායන විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්යවරයකු වන හෙන්රි ඊ ආම්ස්ටෝන්ගේ විසිනි. ශ්‍රීක් භාෂාව අනුව Heuristic යනු ගවේෂණය යන්නයි. මෙම ක්‍රමය ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙස භාවිතයේදී සිදු කරනුයේ ශිෂ්‍යයා ගවේශණයට යොමු කිරීමයි. මෙහිදී ශිෂ්‍යයා පර්යේෂකයකුගේ තත්වයට පත්වන්නේ නිතැතිනි. මෙම ක්‍රමය ශිෂ්‍යයා විද්‍යාත්මක ක්‍රමය ප්‍රායෝගික භාවිතයට හා විද්‍යාත්මක ආකල්ප ස්ථාපිත වීමට යොමු කිරීම තුළින් ශිෂ්‍යයා තුළ විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් අනිවාර්යයෙන් ලැබිය යුතු විද්‍යාත්මක ශිෂ්‍යයා ඇති කරයි. නමුත් විද්‍යාව ඉගැන්වීම සම්බන්ධව විශේෂ අධ්‍යයනයක් කර ඇති මොහු මෙම ක්‍රමය ඉතා සෙමින් සිදුවන එනම් වැඩි කාලයක් වැයවන ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙස හඳුන්වා දී ඇත. එසේ නමුදු මෙම ක්‍රමයේ වාසි මෙන්ම අවාසි ද හඳුනා ගත හැකිය.

Heuristic ක්‍රමයේ වාසි

- 1 විද්‍යාවේ ක්‍රියාවලියට මනා පිවිසුමක් ලබා දේ.
- 2 ශිෂ්‍යා තුළ විමසිලිමත් බව, කුතුහලය ආදී විද්‍යාත්මක ආකල්ප ඇති කිරීම ධෛර්යවත් කරයි.
- 3 උපකරණ භාවිතය, ඇටවුම් පිළිබඳ කුසලතා වර්ධනය කරයි.
- 4 පිරිසිදුකම හා සැලකිලිමත් බව යන ගුණාංග වර්ධනය කරයි.
- 5 නිරීක්ෂණ හැකියා වර්ධනය කරයි.
- 6 ඉවසිලිමත් බව ඇති කරයි.
- 7 හේතු දැක්වීම් තර්කානුකූලව ඉදිරිපත් කිරීමට යොමු වේ.
- 8 සහේතුක විනිශ්චයට පැමිණීමට උදව් කරයි.
- 9 ස්වභාවික සංසිද්ධි හා පොදු වස්තූන් පිළිබඳ අවදි බව ඇති වේ.

10 ශිෂ්‍යයා පරීක්ෂණාගාර කටයුතු පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගනියි.

Heuristic ක්‍රමයේ සීමා

1. මෙම ක්‍රමය කාලය වැඩියෙන් වැයවන ක්‍රමයක් බැවින් මෙම ක්‍රමය එකම විශේෂිත ක්‍රමය ලෙස භාවිතා කළ නොහැකි බව මහාචාර්ය ආමිස්ටෝන්ග් විසින් හඳුන්වා දී ඇත.
2. ශිෂ්‍යාගෙන් බලාපොරොත්තු වන කාර්ය කොටස වැඩිය. මෙය සැමවිටම ශිෂ්‍යාගෙන් බලාපොරොත්තුවීම අපහසුය.
3. මෙම ක්‍රමය පරීක්ෂණ පදනම් වී ඇති බැවින් උපකරණ හා ද්‍රව්‍ය වැඩි ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය අධික වියදම් සහිත ක්‍රමයකි.
4. මෙම ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ගුරුවරුන් මනා පුහුණුවකින් යුක්ත විය යුතුය.
5. ඉහත කරුණු නිසා විෂය නිර්දේශ හා ඇගයීම් පද්ධතිය සමග සමගාමීව ගමන් කිරීමේදී ගැටලු හා අවහිරතා ඇති වේ.
6. ප්‍රාථමික අවධියේ ශිෂ්‍යයින් සඳහා මෙම ක්‍රමය භාවිතය කොතරම් දුරට අනතුරු වලින් තොර වේ දැයි නිශ්චිතව ප්‍රකාශ කළ නොහැකිය.
7. ශිෂ්‍යයන්ට අවශ්‍ය තොරතුරු ලබාගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ලේඛන මුලාශ්‍ර හිඟය.

Heuristic ක්‍රමයේදී ගුරු භූමිකාව වඩාත් භාරදුර කාර්යයක් උසුලයි. මෙහිදී ගුරු භූමිකාවේ පැහැදිලි ලක්ෂණ කිහිපයක් හඳුනාගත හැකිය.

ඒවා නම්:

- ගැටලුව ගවේෂණය සඳහා උදව් වීම.
- උපකරණ ඇටවුමට අවශ්‍ය සහය ලබාදීම
- ගැටලුව සම්බන්ධ අවශ්‍ය තොරතුරු ලබාදීම හා ලබාගැනීමට උදව් කිරීම
- පරීක්ෂණය හා සම්බන්ධ ආකල්ප හා අගයයන් සංවර්ධනය සඳහා උදව් වීම.

Heuristic ක්‍රමයේදී ගිණයාගේ අභිමතය පරිදි අදාළ ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් ඉගෙනුම ලබයි. එබැවින් බලාපොරොත්තු වන ඉගෙනුම් අරමුණු ඉටුවීම කෙරෙහි විශ්වසනීයබව අඩුය. ගිණයා නියමිත මග සොයා යාමේදී විශේෂයෙන් කාලය ඇතුළු අනිකුත් භාවිතා කරනු ලබන සම්පත් අපතේ යාමේ අවස්ථා වැඩිය. ස්වයං පෙළඹීම නොමැති ගිණයන් ලබාගන්නා ඉගෙනුමේ ඵලදායිතාව පිළිබඳ සැකය මතු වේ.

කටින ක්‍රම හා අනාවරණ ක්‍රමය විවිධ මට්ටම්න් දායකත්වය දක්වන කටින ක්‍රමය හා අනාවරණ ක්‍රමය අතර පරාසයක විහිදෙන ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රම රාශියකි. පාඩමේ අරමුණු, ගිණයාගේ අවශ්‍යතා හා ගිණයාගේ සංවර්ධන අවධියට උචිත ලෙස ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රම නිර්මාණය ගුරුවරයා සතු කාර්යයකි.

Heuristic ක්‍රමයේ සීමා පැවතියද රටක සමාජ ආර්ථික පරිසරය අනුව එම ක්‍රමය ගළපා ගත හැකිය. Heuristic ක්‍රමයේ අවාසිදායක තත්ත්ව ඉවත් කර මග පෙන්වන ලද අනාවරණ ක්‍රමය ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙස භාවිතා කළ හැකිය. එවිට ගුරු සහභාගිත්වය වැඩිවේ. මග පෙන්වන ලද අනාවරණ ක්‍රමය භාවිතයෙන් විද්‍යාත්මක ගිණයාගේ යුත් නිපුණතා පූර්ණ පුරවැසියකු බිහි කිරීමේ

හැකියාව ඇත. මෙලෙස ක්‍රියාත්මක වීමේදී ගුරුවරයා සතු වගකීම් ඇත.

ඒවා නම්

- ශිෂ්‍යයාට ඉගෙනීමට නිදහස ලබාදීම
- සුදුසු ඉගෙනුම් පරිසරයක් නිර්මාණය
- උපදේශකත්වය, මග පෙන්වීම
- අනාවරණ තුළින් ඉගෙනුම සඳහා පෙළඹීම ඇති කිරීම

මෙහිදී ගුරුවරයා පෙළඹීම්කාරකයකු හා සුසාධ්‍යකාරකයකු ලෙසද හැසිරිය යුතුය. ඉගෙනීමට සුදුසු උපකරණ පහසුතා සහිත වේදිකාවක් ශිෂ්‍යයාට ලබාදීම ද අවශ්‍ය වේ. අනාවරණ ඉගෙනුම ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා නොකඩවා අධ්‍යයන කටයුතු කරගෙන යාමට ආධාර කරන්නෙකු ලෙස ගුරුවරයා කටයුතු කළ යුතුය. ශිෂ්‍යයාට ඉගෙනුම් පරිසරය සකස් කර එම පරිසරයෙන් ඇත් වීම ගුරුවරයා තුළින් සිදුවන වරදක් වීම වළකාගැනීම ද වැදගත්ය.

පන්ති කාමරය තුළ අනාවරණ ක්‍රමයෙන් ඉගැන්වීමේ දී බාධක කිහිපයක් හඳුනාගත හැකිය.

- අනාවරණ ක්‍රමයෙන් ඉගැන්වීමට ගුරුවරුන්ගේ කුසලතා අඩුවීම
- මෙම ක්‍රමය තුළ ශිෂ්‍යයා අසන සියලු ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සැපයීමට ගුරුවරයා අසමත් වීම
- පවතින විෂය නිර්දේශ තුළ ඇති සීමා
- ප්‍රමාණවත් මග පෙන්වීමක් පෙළ පොත් වලින් නොලැබීම
- විභාග දැනුම මූලිකව පැවතීම
- උපකරණ හා ද්‍රව්‍ය හිඟය
- වැඩි කාලයක් වැයවීම

දුෂ්කරතා තිබුණ ද ශිෂ්‍යයා තුළ විද්‍යාත්මක ශික්ෂණය ඇති

කිරීම සඳහා අනාවරණ ක්‍රමය ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙස වැදගත් වේ. ගුරුවරයාගේ මග පෙන්වීම හා වැඩි දායකත්වය තුළින් අනාවරණ ක්‍රමයේ අවාසිදායක තත්වය මගහරවා ගත හැකිය.

ඉහත සඳහන් කළ ඉගෙනුම් ක්‍රමවලට අමතරව ස්වයං අධ්‍යාපනය ද විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ දී අත්‍යවශ්‍ය වේ. එයට හේතු වී ඇත්තේ විද්‍යාත්මක සොයාගැනීම්, කරුණු කාලිනව වෙනස්වීම්වලට භාජනය වීම හා ඉතා වේගයෙන් දැනුම එකතුවීමත්ය. ස්වයං අධ්‍යාපනය සඳහා යොදාගත හැකි ඉගෙනුම් ක්‍රම රාශියක් හඳුනාගත හැකිය. මෙහිදී ගිණයා සජීවී ගුරුවරයකු සමග සම්බන්ධ නොවන අතර ගිණයා සම්බන්ධවනුයේ ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ වැඩසටහන් සමගය. (Programmed Learning)

මෙම වැඩ සටහන ලිඛිතව පැවතිය හැකි අතර එය පොතක් හෝ පරිගණකයක් හෝ විය හැකිය. නිදසුනක් ලෙස පරිගණකයක් ආධාරයෙන් ස්වයං ඉගෙනුමට යොමුවන ගිණයා එහි ඇති වැඩසටහන් මගින් අධ්‍යාපනය ලබයි. ගුරු භූමිකාව දරණු ලබන්නේ පරිගණකයේ වැඩසටහන්ය. ගිණයාගේ ස්වයං පෙළඹීම වැඩසටහන සැලසුම් කර ඇති ආකාරය අනුව ඉගෙනුම් කාර්යක්ෂමතාව රඳා පවතී. තාක්ෂණය දියුණුවත් සමග මෙම ස්වයං ඉගෙනුම් ක්‍රම වඩා දියුණු කිරීමෙන් පන්ති කාමර ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියට සම්ප කරවීමේ හැකියාව ඇත. මෙම ක්‍රම ගුරුවරයාට අමතර ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ලෙසද යොදාගත හැකිය.

මෙලෙස ඉගෙනුම් ක්‍රම රාශියක් හඳුනාගත හැකි වුවද ගුරුවරයා විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ගිණයා තුළ ස්ථාපිත කළයුතු ඉගෙනුම් ඵල පිළිබඳ දරණ ආකල්පය අනුව සිසුන් තුළ ස්ථාපිතවන ඉගෙනුම්ඵල ද වෙනස් වේ.

කට්තය හා Heuristic ක්‍රමය දක්වා පරාසයක විහිදෙන විවිධ

ඉගෙනුම් ක්‍රම අවස්ථානුකූලව ගිණුම් සංවර්ධන අවධියට හා ස්ථාපිත කළ යුතු ඉගෙනුම් ඵල අනුව තෝරාගැනීමෙන් ගුරුවරයාට විද්‍යාත්මක ගිණුම් සිසුන් තුළ ඇති කිරීමට පුළුවන් වේ. එසේ වුවද හුදෙක් තරඟ විභාග කේන්ද්‍ර කරගෙන කරනු ලබන ඉගෙනුම් ක්‍රියාවලියකින් ගිණුම් තුළ ස්ථාපිත වනුයේ ප්‍රශ්න පත්‍ර වලින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීමට සමත් කුසලතා සමූහයක් පමණි. එසේ වූ විට විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ හරය වූ ඒ තුළ ඇති ගිණුම් ගිණුම් තුළ ස්ථාපිත වීම කෙසේ සිදුවේද? යන්න විමසීම ඔබට භාරය. එසේම විද්‍යා අධ්‍යාපනය නියැලී ගුරුවරුන් විද්‍යාත්මක ගිණුම් පිළිබඳ අවදිය කෙබඳුද? දැනට විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබාදෙන ගිණුම් කෙතරම් වැදගත් දැයි විමසීම ඔබට භාරය.

පසුවදන

විද්‍යා අධ්‍යාපනයේ දී කෙනෙකු තුළ ජනිත වන ශික්‍ෂණය කෙතරම් වැදගත් දැයි දැන් ඔබට වැටහෙනු ඇත. විද්‍යාත්මක ආකල්ප මෙන්ම විද්‍යාත්මක ක්‍රමය ද විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබා දෙනු ලැබුවහොත් එමගින් පුද්ගලයකුගේ වින්තනයට හා ක්‍රියාකාරකම්වලට ශික්‍ෂණයක් ලබා දීමට සමත්වනු ඇත. එවන් ශික්‍ෂණයක් සහිත පුද්ගලයෙකු කිසිවිටක විනය නීති රීති මගින් බැඳ තැබීමට අවශ්‍ය නොවන අතර ස්වයං විනයකින් එනම් ශික්‍ෂණයකින් යුක්ත වනු ඇත.

එසේ නම් අද ලෝකය තුළ විද්‍යාවේ ඵලයක් ලෙස භාවිතා වන දැනුම හා තාක්ෂණය මිනිසාගේ පැවැත්මට මෙන්ම විනාශයට ද යොමු වී ඇත්තේ කෙලෙස දැයි ප්‍රශ්නය පැන නැඟෙනුයේ නිරායාසයෙනි. ශික්‍ෂණයෙන් යුත් පුද්ගලයෙකු කිසිවිටක ජීවිතයේ හෝ තම පරිසරයේ හෝ පැවැත්මට හානිදායක ලෙස ක්‍රියාකරන්නේ යැයි සිතිය හැකිද? එසේ වුවද අප එදිනෙදා ජීවිතයේ විද්‍යාත්මක ආකල්පයෙන් හා විද්‍යාත්මක ක්‍රමයෙන් ලැබූ ශික්‍ෂණයෙන් සැම විටම ක්‍රියාකරන්නේ දැයි විමසීම ද වැදගත් වේ.

වර්තමානයේ තම පරිසරය විශ්වය තෙක් ඇතට විහිදුනු යුගයක විද්‍යාවෙන් ලැබූ ශික්‍ෂණයෙන් අප ලබා ඇති අනාවරණයන් කෙතරම් අල්ප දැයි සිතා බලන්න. එසේ නම් පංචේන්ද්‍රියන් භාවිතයෙන් මේ සියලුම දැනුම ළඟා කර ගත හැකිද? එසේ ළඟා කර ගත් දැනුම කොතරම් දුරට නිරපේක්ෂ සත්‍යයක් වේද? පංචේන්ද්‍රියන්ට ග්‍රහණය නොවන දේද පවතිද? පංචේන්ද්‍රියන් හා නූතන තාක්ෂණ උපකරණවල පවතින සීමා කෙතරම් දුරට නිරපේක්ෂ සත්‍ය සොයා යාමේදී බාධාකාරී වේද? එනම් බොහෝ අනාවරණ සාපේක්ෂ සත්‍යක් යැයි කීම නිවැරදිද? මේ සියලුම ප්‍රශ්න වැඩි දුරටත් විද්‍යාත්මක ආකල්පයෙන්

විත්තනය හසුරුවන්නෙකුට පැන නගිනු ඇත. සාපේක්ෂ සත්‍යයන් නිරපේක්ෂ සත්‍ය කරා යාමට උත්සාහ දැරීම අද පවතින අභියෝගයකි. මීට අවුරුදු තුන්දාහකට පෙර බුදුන්වහන්සේ විශ්වයේ තොරතුරු මෙන්ම මිනිස් සිරුරේ සැකැස්ම සිට ඉතා සංකීර්ණ මිනිස් කළල විකසනය පිළිබඳව සියුම් කරුණු පවා තාක්ෂණික උපකරණ භාවිතයෙන් තොරව අවබෝධය ලබා ගෙන ඇති බව තහවුරු වේ. (ත්‍රිපිටකයේ අග්ගකද්දකු සූත්‍රය)

එනම් පංචේන්ද්‍රියන්ට අමතරව මනස (ප්‍රඥාව) දියුණු කර ගැනීම නම් සයවෙති ඉන්ද්‍රිය මේ සදහා යොදා ගත් බවට සාක්ෂි ඇත. එම සයවෙති ඉන්ද්‍රිය සක්‍රිය භාවිතයට ක්‍රම සොයා ගැනීම නවීන විද්‍යාවට ඇති අභියෝගයකි.

එම අභියෝගයේ දී ද සාපේක්ෂ සත්‍යයේ සිට පරම සත්‍ය අවබෝධ මාර්ගයට පිවිසීම සදහා ද විද්‍යා අධ්‍යාපනයෙන් ලබා දෙන ශික්ෂණය මග පෙන්වනු ඇත.

කර්තෘගේෂ